

ਜੀ.ਸੀ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.

ਧੰਨਾ ਰਾਮ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਨਾ ਲਾਲ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 263 .

ਜੁਲਾਈ 31, 1979।

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ (1949 ਦਾ III)—ਸੈਕਸ਼ਨ 13 —ਜਾਬਤਾ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ (1908 ਦਾ V)—ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਅਤੇ 47— ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੰਗੀ ਗਈ ਬੇਦਖਲੀ—ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਟੈਂਡਰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦੇਣਾ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਮੰਨਣਾ — ਅਜਿਹੇ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ—ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 47 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਜੈਕਟਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਇਤਰਾਜ਼—ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਟੈਂਪੋਰੈਰੀ ਇੰਨਕਸ਼ਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ — ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ - ਟੈਮ ਪੌਰਰੀ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਨੇ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਸਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ - ਅਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ - ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ - ਕੀ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ - ਆਦੇਸ਼ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਇਤਰਾਜ਼—ਕੀ ਮੁੜ-ਨਿਆਇਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁੜ-ਨਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਜੈਕਟਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਇਸਲਈ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੌਰਾਨ, ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ।

(ਪਾਰਾ 4 ਅਤੇ 9)।

115 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ . ਐਮ ਐਲ ਮਿਰਚੀਆ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਨੇ 14 ਦਸੰਬਰ, 1978 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ.ਐਸ. ਸੈਣੀ, ਸਬ-ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਮੁਕਤਸਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 1 ਜਨਵਰੀ, 1979 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਮੁਕਤਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। .

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਡੀ.ਐਸ. ਨੇਹਰਾ ਅਤੇ ਅਰੁਣ ਨਹਿਰਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਕੀਲ ਸਨ।

ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਗੋਕਲ ਚੰਦ ਸਿੱਤਲ, ਜੇ.

1.) ਧਰਮ ਰਾਮ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 25 ਅਗਸਤ, 1974 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਪੰਨਾ ਲਾਲ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। 16 ਦਸੰਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਾਰੀਖ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਕੁਝ ਰਕਮ ਖਰਚ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਟੈਂਡਰ ਅਯੋਗ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। 23 ਦਸੰਬਰ, 1974 ਨੂੰ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਅਤੇ 9 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਟੈਂਡਰ ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ ਛੋਟਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਖਤਰਾ ਸੀ। ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਨੇ ਉਸੇ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਟੈਂਡਰ ਛੋਟਾ ਸੀ ਅਤੇ 10 ਸਤੰਬਰ, 1977 ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ / ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਕ੍ਰਮ, ਜਿਸਦਾ ਪਦਾਰਥਕ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ: -

“23 ਦਸੰਬਰ, 1974 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ 16 ਦਸੰਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਟੈਂਡਰ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਟੈਂਡਰ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਦਖਲੀ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 30 ਸਤੰਬਰ, 1977 ਤੱਕ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਦੁਕਾਨ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਬਿਆਨ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਬਿਆਨ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਖਾਸਤ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹਾਊਸ ਟੈਕਸ ਵੀ ਕਲੇਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇ ਬਕਾਏ ਸਮੇਤ ਟੈਂਡਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫੜਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਟੈਂਡਰ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ^{ਧਿਰਾਂ} ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ 30 ਸਤੰਬਰ, 1977 ਤੱਕ ਦੁਕਾਨ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। - 30 ਸਤੰਬਰ, 1977 ਤੱਕ ਦੁਕਾਨ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਰਾਹੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।”

ਧੰਨਾ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਪੰਨਾ ਲਾਲ (ਜੀ. ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.)

ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜਗ੍ਹਾ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਸਹਿਮਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰੋਸੀ ਲਾਲ ਜੈਨ ਬਨਾਮ ਮਨ ਮੱਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੌਸ਼ਲਿਆ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੇ.ਐਲ.ਬਾਂਸਲ (2)। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਉਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ-ਫਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸ ਨੇ ਅਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਦੋਵੇਂ ਮਾਮਲੇ ਉਸੇ ਵਿਦਿਆਲੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 27 ਮਾਰਚ, 1978 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਆਰਜ਼ੀ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

2. ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਸੀ.ਆਰ.1297/78 ਪੰਨਾ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਧੰਨਾ ਰਾਮ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ, ਆਰਜ਼ੀ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਮਿਤੀ 14 ਦਸੰਬਰ, 1978 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੋਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਬਿਨੈ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਕੋਲ ਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਟੈਂਡਰ ਛੋਟਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਦੋ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਕੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ।

3. ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੁਕਮ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਦੋ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(1) A.I.R. 1970 S.C. 794.

(2) A.I.R. 1970 S.C. 838.

ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, 23 ਦਸੰਬਰ 1974 ਨੂੰ ਕੱਢੇ ਜਾਣ ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਕੱਢਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ.ਐਸ.ਨੋਹਰਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼, ਕਿ ਡਿਕਰੀ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਣ ਯੋਗ, ਰੱਦ ਅਤੇ ਰੱਦ ਸੀ, ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

4. ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਇਜੈਕਟਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਚੱਲਣਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਵੈਧ ਟੈਂਡਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੋਧ ਕੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਿਮ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਇਸਲਈ, ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕੋਲ ਵਿਪਰੀਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਵਜੋਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ।

5. ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ ਕਿ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਰੋਸੀ ਲਾਲ ਜੈਨ ਬਨਾਮ ਮਾਨ ਮੱਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੌਸ਼ਲਿਆ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, ਬਨਾਮ ਕੇ.ਐਲ. ਬਾਂਸਲ (ਸੁਪਰਾ)। ਇਜੈਕਟਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਦੀ ਇੱਕ ਰੀਡਿੰਗ, ਜੋ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਟ੍ਰੈਲਰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਟੈਂਡਰ ਛੋਟਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਹੁੰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਮਕਾਨ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਟੈਂਡਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ

ਧੰਨਾ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਪੰਨਾ ਲਾਲ (ਜੀ. ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.)

ਛੋਟਾ ਟੈਂਡਰ ਸੀ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ¹³ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

6. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋ ਹੋਰ ਕੇਸ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਏ, ਜੋ ਕੇ ਕੇ ਚਾਰੀ ਬਨਾਮ ਆਰ.ਐਮ. ਸੋਸ਼ਾਦਰੀ (3) ਅਤੇ ਨਗੀਨਦਾਸ ਰਾਮਦਾਸ ਬਨਾਮ ਦਲਪਤਰਾਮ ਈਸ਼ਾਰਾਮ ਉਰਫ਼ ਬ੍ਰਿਜਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (4) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਅੱਗੇ ਹਨ। ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ। ਕੇ.ਕੇ.ਚਾਰੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਨਿੱਜੀ ਲੋੜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਾਨੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਜ਼ਿਰ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤਾ ਦੀਆਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਿਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਬੇਦਖਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ। ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਮਤਲਬ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਨਿੱਜੀ ਲੋੜ ਦਾ ਆਧਾਰ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਗੀਨਦਾਸ ਰਾਮਦਾਸ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਸਮਝੌਤਾ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣਾ ਸੀ, ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਹੋਰ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਲੀਜ਼ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਤੁਰੰਤ ਸੌਂਪਣਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਹੈ।

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਕੁਝ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਧਾਰ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਸੀਵਿਯਾਨਕ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ . ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਉਸ ਸੀਮਾ

(3) A.I.R. 1973 S.C. 1311.

(4) A.I.R. 1974 S.C. 471.

ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਬੈਠੀ ਸੁਪਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦਰਜੇ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਉਹ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਵਿਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਡਿਕਰੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਇਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਧਾਰ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾ ਕੇ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵੈਧਤਾ।

7. ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਕ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਈਜੈਕਟਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ, ਸ਼ਾਰਟ ਟੈਂਡਰ ਬਣਾਉਣਾ ਜੋ ਕਿ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਇਜੈਕਟਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਜੈਕਟਮੈਂਟ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਧਾਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਟੈਂਡਰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਕਮ ਦਾ ਸੀ। ਕੀ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹ ਅਦਾਲਤੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਗਿਆ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਕੱਢੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਵੀ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣ ਜਾਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਰਟ ਟੈਂਡਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਸਹੀ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਹੜਪਣ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ।

8. ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਆਰਡਰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਆਧਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ—« ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਇਜੈਕਟਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖਿਅਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਲਟ।

9. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰੈਫਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਧੀਨ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ

ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਉਸ ਉੱਤੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੇ ਉਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਯੋਗਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਕੋਲ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਬਸ ਇਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਯੋਗਤਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

10. ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਐਨ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਐਸਐਸ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਆਈ.ਐਸ. ਟਿਵਾਣਾ, ਜੇ.

ਰੂਪ ਚੰਦ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1978 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 182।

2 ਅਗਸਤ 1979

ਪੰਜਾਬ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XXV) (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ)—ਸੈਕਸ਼ਨ 55—ਪੰਜਾਬ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ

(3) A.I.R. 1973 S.C. 1311.

(4) A.I.R. 1974 S.C. 471.